

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 705/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária doc. JUDr. Tomáš Strémy, PhD. s. r. o., Šafárikovo námestie 7, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Tomáš Strémy, PhD., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 57/1995, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 24. októbra

2017 [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), namietala porušenie jej v záhlaví označeného základného práva postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 57/1995.

2. Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka je nespokojná s dĺžkou konania a postupom Okresného súdu Senica, ako aj Krajského súdu v Trnave. V petite podanej sťažnosti sťažovateľka navrhla rozhodnúť takto:

„Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod spis. zn. 7C/57/1995 porušil základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Krajskému súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/57/1995 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

[REDACTED] priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 35 000 €, ktoré jej je Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

[REDACTED] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

4. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom takéhoto prerokovania je zistenie, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. V nadväznosti na citované ustanovenia ústavný súd poznamenáva, že v ústave, ako aj v zákone o ústavnom súde má ústavný súd presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

9. Ústavný súd so zreteľom na dikciu ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde konštatuje, že hoci mu sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu spolu s návrhom doručila aj splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom, predmetné splnomocnenie bolo udelené výlučne na „zastupovanie splnomocniteľa pri všetkých právnych úkonoch občianskeho konania“, nie však konania pred ústavným súdom.

10. Ústavný súd v zhode so svojou skoršou judikatúrou považuje za potrebné zdôrazniť, že zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje.

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

12. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky podaná prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu je svojím obsahom zmätočná. Ako porušovateľ namietaného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy je označený Krajský súd v Trnave, ktorý mal porušovať právo sťažovateľky v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 57/1995. Konanie pod uvedenou spisovou značkou sa však vedie na Okresnom súde Senica a nie na krajskom súde. Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že na krajskom súde sa viedli viaceré odvolacie konania (pod sp. zn. 23 Co 1/2007, 23 Co 32/2008, 23 Co 22/2011), pričom ani z odôvodnenia sťažnosti nie je možné vyvodiť, ktoré z týchto konaní trvalo neprimerane dlho, resp. či sťažovateľka mala v úmysle namietat celkovú dĺžku odvolacích konaní.

13. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb.

o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

14. S poukazom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2017